

Het „Narrenschip“ v. Jeroen Bosch.
 Dit werk wordt door „de Louvre“ uitgeleend in het
 Noord-Nederlandse Museum, 's Hertogenbosch, tot 8 mei.

Een filosoof palmt het Middelheim in:
Amber van Luffelen.

Het Middelheim-beeldenspark behoort tot de ge-
 liefde trips van velen. Welkenis dat ik nu het park
 bezoek staat „Untitled“ op mijn wandelweg.
 Steeds weer probeer ik de veragheid, het mysterieuze
 rond het conceptuele „werk“ van Amber te ontlofelen.
 Waarom de titel „Untitled“. Het doet de werkbare
 fonsen. Welke richting gaat uw gedachtegang uit of
 draait u de schouders op? Conceptuele kunst laat u vrij!

En toch!

Moge het evident zijn dat het concept van Amb
 bij velen een evolutie heeft ondergaan wat er
 wijst dat kunst boeiend blijft om te lezen.

Bij de bekroning v. h. werk door de jury van de
 Middelpromotor was ik sceptisch, afghewend,
 zelfs ~~en~~ huiverig onder de somerton die het event
 opvrolijkte.

Het traliëwerk v. d. afsluiting v. h. park met de on-
 verbiddelijke kristang gevelde oom doen, een nieuw
 toegangsbanen is een niet alledaagse ingreep.
 De bestaande omsluiting doorbreken en het tralie-
 werk nieuw leven inblazen vraagt heel wat mee-
 en durf. Dat was bond van kunstenaar's Amster.
 Dat was de jury niet ontgaan.

Een nieuwe enge toegang 26 meter lang eindigt
 in een uiteward gesloten lus, een soort Luik.
 Een Luik is een valstrik, een guet-apens, een dood-
 loopend steegje wat de Fransers een "impasse", noemen
 de Engelsen "a death end", de Duitsers "eine Sackgasse".
 Toen ik de "Untitled" voor 't eerste verkende, voelde
 ik me wel bij de mees genomen. Dat hoort er nu
 eenmaal bij zou Jan Oloet gezegd hebben.

"J'ai senti la parole au cab", hoorde ik een Fransman
 zeggen.

De conceptuele kunst kiest de belangstellende zelf
 zijn richting, zijn interpretatie.

Toen ik midden in de lees gewonnen dat en on-
 vermijdelijk teruggebrongen werd naar dezelfde richting
 voelde ik me als een "tragische clown". Een ebn
 Zoals ik er één aan mijn liering-muur gespeeld heb en on-
 ophangt naast een zelf-gemaakt portret v. Salvador Dal

In mijn stoutje obroom, wil ik het Concept v. Amber van Duffelen bevolken. Iedereen die belangstelling betoont voor de kunstenaar ziet het anders, het zijne. Wat droom ik?

- Ik lees er de oud-romaanse incisie: "Que Vadis"?
- Ik zie er een grote blinkende Spiegel. 4.
- Een raambeeld met daarop het Zwaard van Roland "Durandal", l'épée qui ne faut (cluverte faillir)
- op een 3-pikkeltje d. boekjes: "La Porte étroite", A. Gide
"Il faut imaginer Sisyphe heureux"
A. Camus
- Harneken-pis of gelijksortige clown.
- "De man met het kruis" v. Jan Fabre.
- de triomferende "Davide" v. Michelangelo.
- de "Schreeuw" van Edward Munch mager werkklinteren
- 't Paard van Troie.
- een valkuil met op de bodem 4 gouden kalf.
- een bordje waarop u leest "Untitled" dat wist u toch al Dekeer
- 't draaiend oor
- een bordje met de vraag: "Vul zelf in".

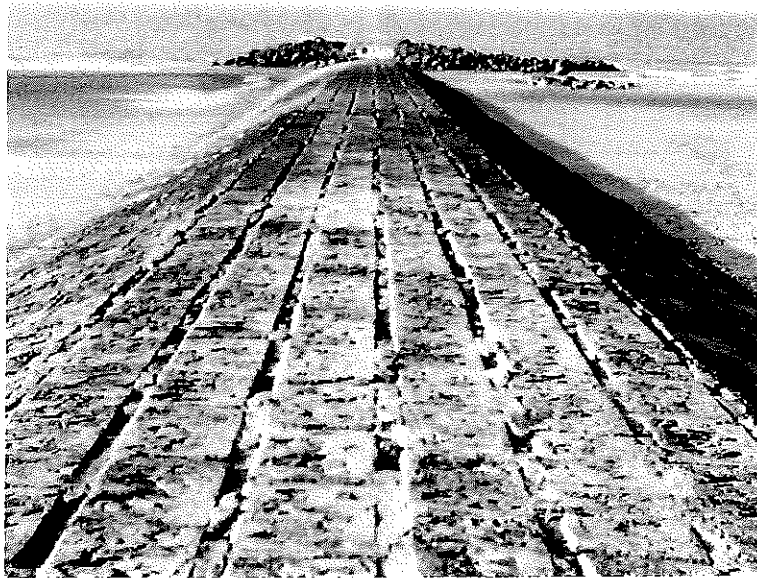
Ik werd meteen de klemgersette, ontredoderde
 twingste - eeuwse mens! In Amber dat beseffen?
 De leegte v. d. nieuwe enge ruimte stortte me
 in de leegte van mijn bestaan. Er was enkel de
 leegte, de wind in de bomen, de krakelige
 stovre bladeren onder mijn vermoeide schoenen.
 Hoorde de clown nog zijn eigen lach?
 Soms wordt het mij te heftig. Dan kan ik het
 niet laten te lachen om welke absurde ervaring,
 een bulderende - schaterlach is niet ver weg en
 wordt gefrukt in een doorlachte glimlach

"Untitled" verbeegt misschien wel een filosofisch
 "revet" een "revolte" tegen het absurdisme
 dat ieder van ons in een denkbeeldig tralieveck
 belooft?
 Nodigt Amber ons uit tot het verwerpen van
 de uitzichtloosheid, het dreigend verlies
 van vaste waarden?

De mythologische figuur van Camus' Sisyphus
 bejelt me naar de buitenwereld
 Zoals Sisyphus zullen ook wij de loodzware
 rots voort over de helling rollen, maar we
 geven de moed niet op maar proberen met de kracht
 van Oeraktes v. Dordelle steeds opnieuw te
 beginnen in de hoop voort te Siegeveren over
 het kwade, de pest, Mobydick die steeds
 weer naar de oppervlakte v. d. Zeeën komt.
 Kapitein Ahab verzetten zich onvoorwaardelyk tot
 de kwaadaardige witte walvis hem mee sleurde in
 de donkere diepte van de oceaan.

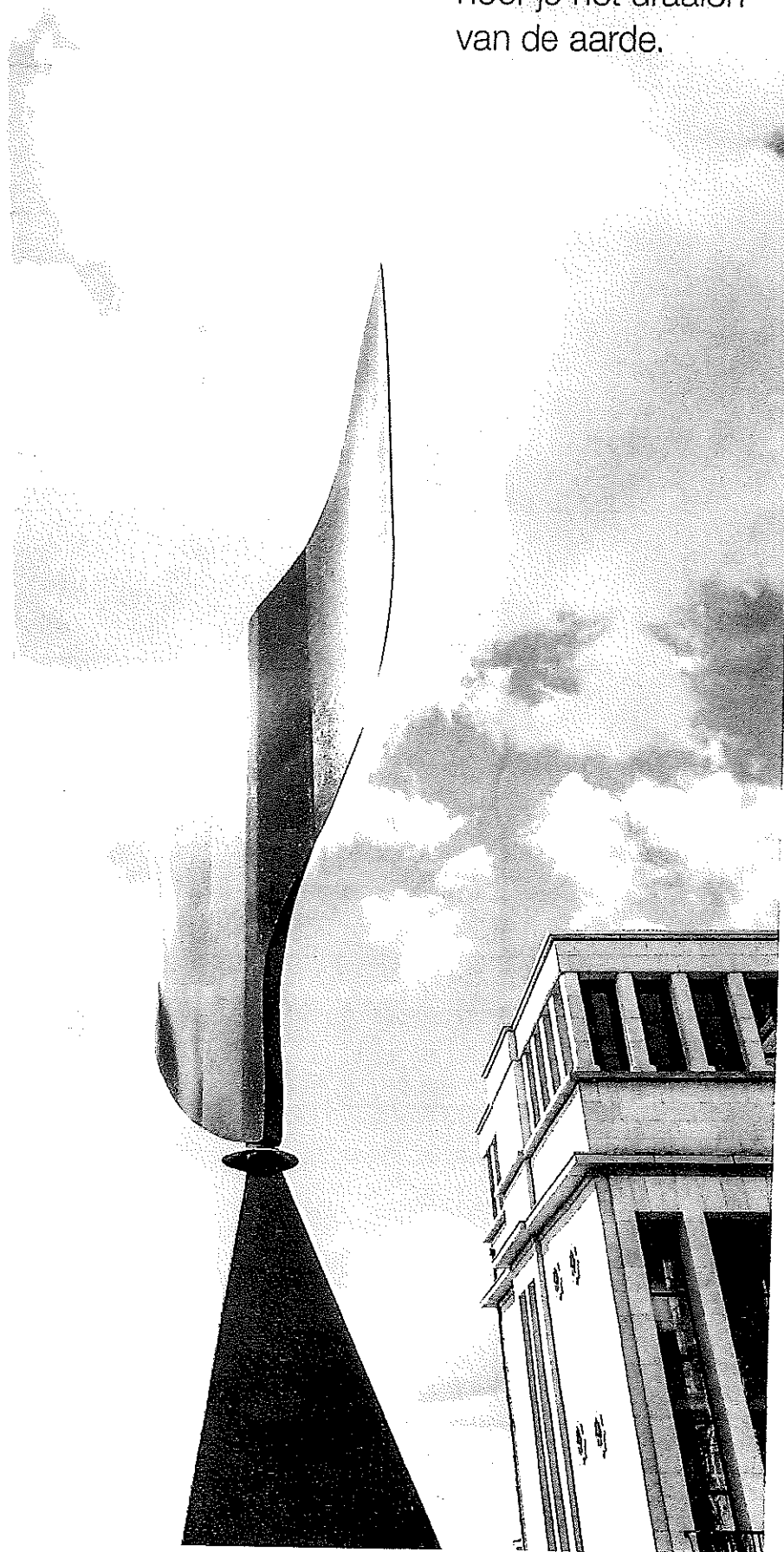
Mag ik afsluiten met een uitspraak van de
Kerkelijke filosoof Albert Camus in zijn
werk "La Peste":
"Je puise ma force et mon bonheur dans ma
révolte."

Met dank aan Anser van Luffelen.
16.01.2016.

"Gestrande reiziger"

In de *Whirling Ear*
hoor je het draaien
van de aarde.

Draaiend oor.